

Folketingets Socialudvalg

Dato: 17. marts 2009

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 26. februar 2009 følger hermed velfærdsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 4 (SOU L 114) stillet af Line Barfod (Enhedslisten).

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail vfm@vfm.dk

MBN/ J.nr. 2008-7560

Spørgsmål nr. 4:

"Kan ministeren gøre rede for, hvem der sidder med 'bevisbyrden' i en sag om et ungepålæg; er det sagsbehandleren eller det strafferetslige system, og herunder redegøre for, hvordan den unges retssikkerhed sikres?"

Svar:

Jeg vil godt starte med at understrege, at et ungepålæg intet har med det strafferetslige system at gøre. Der er tale om en social foranstaltning, der skal ses i sammenhæng med den forebyggende indsats. Ungepålægget indgår således i en fremadrettet bestræbelse på at ændre barnets eller den unges adfærd og ikke som en straf med bagudrettet perspektiv. Pålægget gives efter en konkret vurdering og er et led i den forebyggende indsats og har ikke karakter af en enkeltstående reaktion eller sanktion over for et bestemt forhold.

Sagsbehandleren skal derfor ikke løfte en egentlig bevisbyrde i strafferetslig forstand, men foretage en konkret vurdering af, om betingelserne for at anvende ungepålægget er til stede.

Det er i den forbindelse en grundlæggende forudsætning, at den unge vurderes at være i stand til at bidrage aktivt til sin egen udvikling og løfte handlegligterne i et eventuelt ungepålæg. Derudover er anvendelsen af ungepålæg knyttet en række udvalgte problemstillinger. Tilstedeværelsen af en eller flere af disse problemstillinger hos barnet eller den unge skal forstås som indikatorer på, at barnets eller den unges udvikling er i fare:

- 1) ulovligt skolefravær eller manglende opfyldelse af undervisningspligten i øvrigt,
- 2) kriminalitet af et vist omfang eller en vis grovhed,
- 3) alvorlige adfærds- eller tilpasningsproblemer eller

4) nægtelse af samarbejde med relevante myndigheder om løsningen af barnets eller den unges problemer.

Der er ikke objektive kriterier knyttet til disse problemstillinger, ligesom tilstedeværelsen af en eller flere af dem ikke per automatik fører til et ungepålæg. Afgørelse om ungepålæg skal træffes på baggrund af en konkret vurdering af, om de samlede betingelser for at anvende pålægget er opfyldt.

I forhold til den unges retssikkerhed kan afgørelse om ungepålæg påklages til det sociale nævn af barnet eller den unge, der er fyldt 12 år, og forældremyndighedsindehaveren. For de fleste afgørelser i servicelovens børneregler er klageadgangen begrænset til unge, der er fyldt 15 år, og forældremyndighedsindehaveren. Den udvidede klageadgang for unge i alderen 12-14 år i forbindelse med ungepålæg, skyldes netop, at der er tale om en afgørelse, hvor den unge direkte pålægges handlepligter, hvorfor den unge af retssikkerhedsmæssige årsager også bør have selvstændig mulighed for at klage over afgørelsen.

Karen Jespersen

/ Nina Eg Hansen